ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΙΖΖΑΝΟ

της 25ης Απριλίου 2002 [1]

Εισαγωγή

1. Στην υπό κρίση υπόθεση, στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή άσκησε προσφυγή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 226 ΕΚ, το Δικαστήριο καλείται να ελέγξει αν η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, 18 και 19 της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί της ποιότητας που πόσιμου νερού (στο εξής: οδηγία 80/778 ή οδηγία) [2].

Το κανονιστικό πλαίσιο

Η κοινοτική ρύθμιση σχετικά με την ποιότητα του πόσιμου νερού

2. Το άρθρο 1 της οδηγίας προβλέπει τις προϋποθέσεις ποιότητας του πόσιμου νερού.

Εν συνεχεία, το άρθρο 2 διασαφηνίζει ότι νοούνται ως πόσιμο νερό:

«όλα τα νερά που χρησιμοποιούνται για αυτόν τον σκοπό είτε χωρίς προηγούμενη κατεργασία είτε ύστερα από κατεργασία, όποια και αν είναι η προέλευσή τους δηλαδή:

— είτε πρόκειται για νερά που παραδίδονται στην κατανάλωση

ή

— είτε πρόκειται για νερά:

— που χρησιμοποιούνται σε μια επιχείρηση τροφίμων με σκοπό την παρασκευή, την κατεργασία, τη συντήρηση ή τη διάθεση στην αγορά προϊόντων ή ουσιών που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

2 — ΕΕ ειδ. έκδ. 015/001, σ. 255.

και

— που επηρεάζουν τον τελικό βαθμό υγιεινότητος των τροφίμων».

3. Λαμβανομένης υπόψη της σημασίας που έχει για τη δημόσια υγεία το πόσιμο νερό, το άρθρο 7 της οδηγίας καθορίζει τις προδιαγραφές ποιότητας, τις οποίες πρέπει να πληροί αυτό το νερό, επιβάλλοντας στα κράτη μέλη την υποχρέωση να εξασφαλίζουν την τήρηση των τιμών σχετικά με τα οργανοληπτικά, φυσικοχημικά και μικροβιολογικά χαρακτηριστικά, σύμφωνα με τις οδηγίες που περιέχονται σε ορισμένους πίνακες του παραρτήματος Ι της οδηγίας, στους οποίους και παραπέμπει το άρθρο 7. Μεταξύ των πινάκων αυτών, ο πίνακας Ε απαριθμεί τις μικροβιολογικές παραμέτρους, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και οι παράμετροι περί των οποίων πρόκειται στην παρούσα υπόθεση, στις στήλες 57 (σχετικά με τα ολικά κολοβακτηριοειδή) και 58 (σχετικά με τα κολοβακτηριοειδή κοπράνων). Για τις εν λόγω κατηγορίες βακτηριδίων, η οδηγία επιβάλλει μηδενική ανώτατη παραδεκτή συγκέντρωση, με την επιφύλαξη, για τα ολικά κολοβακτηριοειδή, της υπάρξεως ορισμένου περιθωρίου ανοχής: συγκεκριμένα, αν εξεταστεί επαρκής αριθμός δειγμάτων, αρκεί να αποδεικνύεται ότι το 95 % των ληφθέντων δειγμάτων δεν είναι μολυσμένα. Αντιθέτως, όσον αφορά τα κολοβακτηριοειδή κοπράνων, τα ληφθέντα δείγματα πρέπει να είναι απαλλαγμένα κατά 100 % από τα ως άνω βακτηρίδια.

4. Σύμφωνα με τα άρθρα 7, παράγραφοι 3 και 6, και 16 της οδηγίας, οι παράμετροι του πίνακα Ε αντιστοιχούν σε τιμές ελάχιστης ενάρμονίσεως: για τους ανωτέρω ρυπογόνους παράγοντες, τα κράτη μέλη είναι επομένως υποχρεωμένα να προβλέπουν, στην εθνική τους νομοθεσία, όρια τουλάχιστον ίσα με εκείνα που περιέχονται στον ως άνω πίνακα· πάντως, τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να επιβάλλουν ακόμη χαμηλότερες συγκεντρώσεις.

5. Για την εξασφάλιση της τηρήσεως των ποιοτικών παραμέτρων του πόσιμου νερού, οι οποίες καθορίζονται στο παράρτημα Ι, το άρθρο 12 επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να γίνεται τακτικός έλεγχος της ποιότητας του πόσιμου νερού. Οι ως άνω έλεγχοι πρέπει να διενεργούνται «στο σημείο που [το πόσιμο νερό] τίθεται στη διάθεση των καταλωτών».

6. Το άρθρο 12, παράγραφος 4, ορίζει ότι «για την πραγματοποίηση των ελέγχων, τα κράτη μέλη συμμορφώνονται με το παράρτημα ΙΙ». Το εν λόγω παράρτημα περιέχει τον πίνακα Β, ο οποίος αφορά την ελάχιστη συχνότητα των προτύπων αναλύσεων και από τον οποίο προκύπτει ότι δεν απαιτείται να διεξαχθεί έλεγχος εάν ο όγκος νερού που παράγεται ή διανέμεται είναι μικρότερος από 100 m^3 ημερησίως ή εφόσον ο ενδιαφερόμενος πληθυσμός είναι μικρότερος από 500 άτομα.

7. Το άρθρο 9 της οδηγίας εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να προβλέπουν παρεκκλίσεις από τις παραμέτρους εναρμονίσεως, εφόσον οι παρεκκλίσεις αυτές δικαιολογούνται λόγω συνθηκών που σχετίζονται «με τη φύση και τη μορφολογία του εδάφους στην περιοχή που τροφοδοτεί την υπό εξέταση πηγή», ή λόγω εξαιρετικών μετεωρολογικών φαινο-

μένων. Ωστόσο, οι παρεκκλίσεις δεν μπορούν να αφορούν τους τοξικούς και μικροβιολογικούς παράγοντες ούτε να συνεπάγονται κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Ο ανωτέρω περιορισμός δεν επαναλαμβάνεται στο άρθρο 10, το οποίο επίσης προβλέπει τη δυνατότητα προσωρινής παρεκκλίσεως σε περίπτωση «σοβαρών ατυχημάτων», στο μέτρο που μια τέτοια υπέρβαση «δεν θα παρουσίαζε κανένα απαράδεκτο κίνδυνο για τη δημόσια υγεία και εκεί όπου η τροφοδοσία με πόσιμο νερό δεν μπορεί να εξασφαλιστεί με οποιοδήποτε άλλο τρόπο».

8. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν προς την οδηγία και προς τα παραρτήματά της εντός δύο ετών από την κοινοποίησή της. Επιπλέον, τα κράτη μέλη πρέπει να ανακοινώσουν στην Επιτροπή, εντός της ίδιας προθεσμίας, το κείμενο των διατάξεων που θέσπισαν στον τομέα που διέπεται από την οδηγία. Δεδομένου ότι η οδηγία κοινοποιήθηκε στην Ιρλανδία στις 18 Ιουλίου 1980, η προθεσμία για τη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 18 Ιουλίου 1982.

9. Σύμφωνα με το άρθρο 19, τα κράτη μέλη διαθέτουν μεγαλύτερη προθεσμία, ήτοι πέντε έτη από την κοινοποίηση της οδηγίας, προκειμένου να εξασφαλιστεί η πραγματική τήρηση των εθνικών παραμέτρων εναρμονίσεως. Επομένως, όσον αφορά την Ιρλανδία, η ως άνω συμπληρωματική προθεσμία έληξε στις 18 Ιουλίου 1985.

10. Η οδηγία 80/778 αντικαταστάθηκε στη συνέχεια με την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (στο εξής: οδηγία 98/83) [3].

11. Το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της ως άνω οδηγίας επιτρέπει στα κράτη μέλη να προβλέπουν παρεκκλίσεις από τις προϋποθέσεις που καθορίζει η οδηγία για «το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που λαμβάνεται από συγκεκριμένη πηγή με παροχή κάτω των 10 m^3 ημερησίως κατά μέσο όρο ή που εξυπηρετεί κάτω από 50 άτομα, εκτός εάν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας».

12. Η νέα οδηγία τροποποίησε επίσης εν μέρει τις σχετικές μικροβιολογικές παραμέτρους, καθόσον δεν προβλέπει πλέον, για τα ολικά κολοβακτηριοειδή, προκαθορισμένα σταθερά όρια, αλλά, όπως διασαφηνίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 6, μια απλή ενδεικτική τιμή, σε περίπτωση μη τηρήσεως της οποίας τα κράτη μέλη πρέπει να εκτιμήσουν αν υφίσταται κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία και να προβούν στις αναγκαίες επανορθωτικές ενέργειες για την αποκατάσταση της ποιότητας του νερού «εφόσον αυτό απαιτείται για την προστασία της ανθρώπινης υγείας».

13. Η οδηγία 98/83 άρχισε να ισχύει στις 25 Δεκεμβρίου 1998. Σύμφωνα με το άρθρο 17 της οδηγίας, τα κράτη μέλη έπρεπε να

3 — ΕΕ L 330, σ. 32.

θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες διατάξεις για την εφαρμογή της οδηγίας μέχρι τις 25 Δεκεμβρίου 2000. Ωστόσο, κατά το άρθρο 14 της οδηγίας, η ποιότητα του πόσιμου νερού πρέπει να ανταποκρίνεται προς τις διατάξεις που προβλέπει η οδηγία πριν από τις 25 Δεκεμβρίου 2003, δοθέντος ότι το άρθρο 16 προβλέπει την κατάργηση, από την ημερομηνία αυτή, της οδηγίας 80/778.

Οι ιρλανδικές διατάξεις

14. Η Ιρλανδία, προκειμένου να εφαρμόσει την οδηγία 80/778, εξέδωσε τις «European Communities — Quality of water intended for human consumption Regulations, 1988» (στο εξής: κανονιστική ρύθμιση του 1988).

15. Ειδικότερα, το άρθρο 4 της κανονιστικής ρυθμίσεως του 1988 αναθέτει στις υγειονομικές αρχές το καθήκον να εξασφαλίζουν ότι το πόσιμο νερό ανταποκρίνεται στις καθοριζόμενες βάσει των κοινοτικών παραμέτρων απαιτήσεις. Σύμφωνα με το άρθρο 7, οι εν λόγω υγειονομικές αρχές έχουν ειδικότερα ως αποστολή τον έλεγχο της ποιότητας του νερού στο σημείο που τίθεται στη διάθεση των καταναλωτών.

16. Στο άρθρο 8 εκτίθενται τα μέτρα που οφείλουν να λαμβάνουν οι υγειονομικές αρχές σε περίπτωση μη τηρήσεως των παραμέτρων που καθορίζει η ως άνω κανονιστική ρύθμιση. Ειδικότερα, το εν λόγω άρθρο προβλέπει τα εξής:

«η υγειονομική αρχή: α) λαμβάνει κάθε εύλογο μέτρο προκειμένου να πληροφορήσει τους εν λόγω καταναλωτές ύδατος σχετικά με την ύπαρξη απαραδέκτου κινδύνου για τη δημόσια υγεία· β) στην περίπτωση παροχής ύδατος από δημόσιο φορέα, καταρτίζει το συντομότερο δυνατόν πρόγραμμα δράσεως για τη βελτίωση της ποιότητας του νερού· γ) στην περίπτωση παροχής ύδατος από ιδιωτικό φορέα, ενημερώνει το συντομότερο δυνατόν το άτομο ή τα άτομα που είναι υπεύθυνα για την παροχή ύδατος σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τη βελτίωση της ποιότητας του νερού» [4].

17. Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι, από το 1989, η Ιρλανδία δημοσιεύει — μέσω του Environmental Protection Agency [Οργανισμού για την Προστασία του Περιβάλλοντος (EPA)] — ετήσια έκθεση σχετικά με την ποιότητα του πόσιμου νερού («Official Drinking Water Report», στο εξής: ετήσια έκθεση του EPA).

Τα πραγματικά περιστατικά

18. Για την ορθότερη κατανόηση της παρούσας υποθέσεως, πρέπει κατ' αρχάς να υπομνησθεί ότι, στην Ιρλανδία, παράλληλα με τα δημόσια δίκτυα υδροδοτήσεως, υφίστανται πολυάριθμα ιδιωτικά δίκτυα υδροδοτήσεως, τα οποία καλούνται Group Water Schemes και έχουν τη μορφή ενώσεως που

4 — Μη επίσημη μετάφραση.

συνιστάται με πρωτοβουλία των ενδιαφερομένων για εφοδιασμό με νερό· σε ορισμένες περιπτώσεις, στα εν λόγω δίκτυα εμπλέκονται επίσης, επί ισομερούς βάσεως, ινστιτούτα ή δημόσιοι οργανισμοί. Οπωσδήποτε, οι δημόσιες αρχές ασκούν παρεμπιπτόντως σημαντικά καθήκοντα, εξασφαλίζοντας τη διενέργεια των αναγκαίων ελέγχων επί της δραστηριότητας των Schemes και παρεμβαίνοντας, ενδεχομένως, προκειμένου να χρηματοδοτήσουν τις επενδύσεις για τα εν λόγω δίκτυα. Τα ως άνω δίκτυα υδροδοτήσεως εξυπηρετούν, κατά περίπτωση, από 2 έως περίπου 1 000 νοικοκυριά (κατά μέσο όρο περίπου 28) και είναι ιδιαίτερα διαδεδομένα στην Ιρλανδία· έτσι, τα δίκτυα αυτά παρέσχον τη δυνατότητα να αντιμετωπιστούν οι αναπόφευκτες δυσχέρειες που συνδέονται με την παροχή πόσιμου νερού στις απομακρυσμένες και με χαμηλή πληθυσμιακή πυκνότητα αγροτικές περιοχές. Το νερό που διανέμεται μέσω των Group Water Schemes λαμβάνεται από ιδιωτικούς υδατοταμευτήρες ή προέρχεται απευθείας από τα δημόσια δίκτυα· στη δεύτερη περίπτωση, το Group Scheme περιορίζεται στην οργάνωση και διαχείριση του δικτύου υδροδοτήσεως. Στην Ιρλανδία σήμερα, τα Group Water Schemes παρέχουν νερό, το οποίο λαμβάνεται από τα δημόσια δίκτυα, σε περίπου 90 000 νοικοκυριά, ενώ περίπου 55 000 νοικοκυριά τροφοδοτούνται, μέσω των ως άνω δικτύων υδροδοτήσεως, με νερό προερχόμενο από ιδιωτικούς υδατοταμευτήρες.

19. Όσον αφορά την παρούσα διαφορά, υπενθυμίζω ότι ανεφύη κατόπιν καταγγελιών που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή για ορισμένες περιπτώσεις μολύνσεως του πόσιμου νερού. Η Επιτροπή, αφού ζήτησε από τις ιρλανδικές αρχές ορισμένες διευκρινίσεις σχετικά, απηύθυνε προς την Ιρλανδία, στις 30 Οκτωβρίου 1998, έγγραφο οχλήσεως, επικαλούμενη, όσον αφορά ορισμένα δημόσια δίκτυα και ορισμένα Group Water Schemes, τη μη τήρηση των μικροβιολογικών παραμέτρων που εκτίθενται στις στήλες 57 και 58 του παραρτήματος I της οδηγίας 80/778, καθώς και τον μη δεσμευτικό χαρακτήρα των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, καθ' ό μέτρο οι ως άνω διατάξεις αφορούν τα Group Water Schemes.

20. Στις 16 Μαρτίου 1999, οι ιρλανδικές αρχές, ενώ αμφισβήτησαν ότι η οδηγία έχει εφαρμογή επί των Group Water Schemes, γνωστοποίησαν παρά ταύτα την πρόθεσή τους να λάβουν σειρά μέτρων με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας όλων των ειδών ποσίμου ύδατος στην Ιρλανδία. Στις 14 Ιουλίου 1999, η Επιτροπή, θεωρώντας ότι οι παρατηρήσεις που διατύπωσε η Ιρλανδία είναι αλυσιτελείς, απηύθυνε προς το εν λόγω κράτος μέλος αιτιολογημένη γνώμη τάσσοντάς του προθεσμία δύο μηνών προκειμένου να παύσει να υφίσταται η διαπιστωθείσα παράβαση.

21. Με έγγραφο της 11ης Νοεμβρίου 1999, οι ιρλανδικές αρχές επεσήμαναν ότι θα ήταν αδύνατον να επιτύχουν βραχυπρόθεσμα αποφασιστική βελτίωση της ποιότητας του νερού που διανέμεται μέσω των Group Water Schemes, διαβεβαιώνοντας εν πάση περιπτώσει ότι θα ενεργούσαν κατά τρόπο ώστε όλα τα είδη πόσιμου νερού να ανταποκρίνονται στις παραμέτρους που θέτει η οδηγία. Επιπλέον, με το ως άνω έγγραφο, όπως και με το μεταγενέστερο έγγραφο της 18ης Ιανουαρίου 2000 και με ανακοινωθέν τύπου, της 27ης Μαρτίου 2000, του Ιρλανδικού Υπουργείου Περιβάλλοντος, παρασχέθηκαν πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τις ενέργειες που είχαν ήδη πραγματοποιηθεί προς τούτο.

22. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έμεινε ικανοποιημένη από την απάντηση των ιρλανδικών αρχών, άσκησε στις 21 Αυγούστου 2000 την παρούσα προσφυγή. Ωστόσο, κατά την παρούσα διαδικασία, η Επιτροπή περιόρισε τις αιτιάσεις της, όσον αφορά τα Group Water Schemes, στα δίκτυα στα οποία το νερό «διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας», καθώς και στα Group Water Schemes τα οποία παρέχουν άνω των 10 m^3 νερού ημερησίως ή εξυπηρετούν πάνω από 50 άτομα.

Νομική ανάλυση

Προκαταρκτική παρατήρηση

23. Η Επιτροπή προβάλλει τρεις αιτιάσεις. Πρώτον, η Ιρλανδία δεν διασφάλισε την τήρηση των παραμέτρων της οδηγίας σχετικά με τα ολικά κολοβακτηριοειδή και τα κολοβακτηριοειδή κοπράνων, όσον αφορά το δημόσιο δίκτυο υδροδοτήσεως, και ειδικότερα ορισμένα τμήματα του εν λόγω δικτύου. Δεύτερον, η Επιτροπή προβάλλει ανάλογη αιτίαση όσον αφορά ορισμένα Group Water Schemes. Τέλος, η Επιτροπή επικαλείται τον μη δεσμευτικό χαρακτήρα της εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως, στο μέτρο που η εν λόγω ρύθμιση εφαρμόζεται επί των Group Water Schemes.

Ο ισχυρισμός περί παραβάσεως των μικροβιολογικών παραμέτρων η οποία διαπιστώθηκε στα δημόσια δίκτυα υδροδοτήσεως

24. Η Επιτροπή ζητεί, κατ' αρχάς, από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, μη διασφαλίζοντας την τήρηση των μικροβιολογικών παραμέτρων 57 (ολικά κολοβακτηριοειδή) και 58 (κολοβακτηριοειδή κοπράνων) που καθορίζονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 80/778, όσον αφορά ορισμένα δημόσια δίκτυα υδροδοτήσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη και από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, και 19 της οδηγίας 80/778.

25. Ειδικότερα, η Επιτροπή προβάλλει, αναφερόμενη στα στοιχεία που περιέχονται στην έκθεση του EPA του 1998 σχετικά με την ποιότητα του νερού στην Ιρλανδία, ότι κατά την περίοδο 1992-1998 καταγράφηκε σε πολυάριθμα δημόσια δίκτυα μικροβιολογική μόλυνση του πόσιμου νερού, η οποία οφειλόταν στην ύπαρξη ολικών κολοβακτηριοειδών και κολοβακτηριοειδών κοπράνων. Προς στήριξη των επιχειρημάτων της, η Επιτροπή προσκόμισε έναν συνοπτικό πίνακα, ο οποίος ακριβώς βασιζόταν στις ετήσιες εκθέσεις του EPA και περιείχε στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη ολικών κολοβακτηριοειδών και κολοβακτηριοειδών κοπράνων εντός των διαφόρων ιρλανδικών δικτύων υδροδοτήσεως κατά την ως άνω περίοδο. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι ο εν λόγω πίνακας αναφέρει, για κάθε δίκτυο, μόνον τις σημαντικότερες υπερβάσεις που καταγράφηκαν σε ετήσια βάση, οπότε αποτελεί μόνον μια κατά προσέγγιση καταγραφή του φαινομένου της βακτηριολογικής μολύνσεως, το οποίο έχει στην πραγματικότητα μεγαλύτερες διαστάσεις.

26. Η Ιρλανδία δεν αμφισβητεί το βάσιμο των ως άνω στοιχείων, όπως δεν θα μπορούσε, κατά τη γνώμη μου, να πράξει διαφορετικά, δεδομένου ότι η ίδια επεξεργάστηκε και δημοσιοποίησε τα στοιχεία αυτά, χωρίς να δεσμεύεται προς τούτο από καμία κοινοτική διάταξη και ανήκοντας μάλιστα στον μικρό αριθμό (των τριών) κρατών μελών τα οποία δημοσιεύουν συστηματικά επίσημη και πλήρη έκθεση σχετικά με την κατάσταση του πόσιμου νερού εντός της χώρας. Απεναντίας, η Ιρλανδία προβάλλει ορισμένες αντιρρήσεις, πάντως όχι αποφασιστικής σημασίας, για την εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία των εν λόγω στοιχείων και για τα συμπεράσματα που αντλεί η Επιτροπή από τα στοιχεία αυτά. Ωστόσο, στην πραγματικότητα, η καθής επιμένει ιδιαίτερα στο γεγονός ότι η οδηγία δεν επιβάλλει υποχρέωση επιτεύξεως αποτελέσματος, αλλά απλή υποχρέωση επιμελείας, η οποία πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα των αρχών της λογικής και της αρχής της αναλογικότητας. Συναφώς, η Ιρλανδία προβάλλει ότι διέθεσε σημαντικά ποσά για τη χρηματοδότηση σχεδίων τα οποία αποσκοπούσαν στη βελτίωση της ποιότητας του πόσιμου νερού και ότι ανέλαβε σειρά πρωτοβουλιών για την προαγωγή μιας καλύτερης συμπεριφοράς των ατόμων των οποίων οι γεωργικές δραστηριότητες είναι δυνατόν να αποτελούν πηγή ρυπάνσεως.

27. Ωστόσο, κατά τη γνώμη μου, η εκτίμηση της Ιρλανδικής Κυβερνήσεως σχετικά με τις υποχρεώσεις που επιβάλλει η οδηγία ως προς το επίμαχο ζήτημα προσκρούει πρωτίστως στο ίδιο το γράμμα της οδηγίας, και ειδικότερα στις συνδυασμένες διατάξεις, αφενός, του άρθρου 7, παράγραφοι 3 και 6, και, αφετέρου, του παραρτήματος Ι της οδηγίας. Συγκεκριμένα, οι δύο πρώτες διατάξεις επιβάλλουν στα κράτη μέλη την υποχρέωση να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε το πόσιμο νερό να ανταποκρίνεται τουλάχιστον στις απαιτήσεις που προδιαγράφονται στο παράρτημα Ι. Στο εν λόγω παράρτημα ορίζεται, όπως μνημονεύθηκε ανωτέρω (βλ. σημείο 3), ότι η συγκέντρωση των δύο κατηγοριών κολοβακτηριοειδών, στα δείγματα που λαμβάνονται για έλεγχο, πρέπει να είναι μηδενική. Ωστόσο, ενώ για τα ολικά κολοβακτηριοειδή η ως άνω μηδενική τιμή επιτρέπει ένα περιθώριο ανοχής και εκ του λόγου αυτού οι ενδείξεις σχετικά με την ύπαρξη μικροβιολογικής μολύνσεως σε αριθμό δειγμάτων μικρότερο από το 5 % του συνόλου δεν συνεπάγονται παράβαση της παραμέτρου της οδηγίας, δεν υφίσταται παρόμοια διάταξη όσον αφορά την παράμετρο των κολοβακτηριοειδών κοπράνων, δεδομένου ότι η ύπαρξη των κολοβακτηριοειδών αυτών καταδεικνύει ότι υφίσταται σοβαρή μόλυνση. Επομένως, όσον αφορά τα κολοβακτηριοειδή κοπράνων, τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίζουν την απόλυτη καθαρότητα του 100 % των δειγμάτων του νερού.

28. Συναφώς, επιβάλλεται επίσης η υπόμνηση ότι το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί, ακριβώς σε σχέση με την εν λόγω οδηγία, ότι «δεν επιτρέπεται η επίκληση της αρχής της αναλογικότητας για να δικαιολογηθεί η υπέρβαση των ανώτατων επιτρεπόμενων συγκεντρώσεων που εκτίθενται στο παράρτημα Ι της οδηγίας»· και τούτο, στο μέτρο που «η ερμηνεία αυτή θα αντέβαινε προς τον σκοπό της οδηγίας, ο οποίος συνίσταται στην καθιέρωση εντός της Κοινότητας ορισμένων ομοιόμορφων ελάχιστων υγειονομικών προδιαγραφών για το πόσιμο νερό» [5].

5 — Απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 1992, C-237/90, Επιτροπή κατά Γερμανίας (Συλλογή 1992, σ. I-5973, σκέψη 16).

29. Εν συνεχεία, όσον αφορά τις πρωτοβουλίες που ισχυρίζεται ότι ανέλαβε η καθής με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας του πόσιμου νερού στις αγροτικές περιοχές, περιορίζομαι να παρατηρήσω ότι οι εν λόγω πρωτοβουλίες, καίτοι αξιοσημείωτες, δεν μπορούν να εκπληρώσουν την απορρέουσα εκ της οδηγίας υποχρέωση για την επίτευξη αποτελέσματος ούτε μπορεί να γίνει επίκλησή τους προς δικαιολόγηση της παραβάσεως της ως άνω υποχρεώσεως. Πράγματι, όπως έχει ήδη αποφανθεί το Δικαστήριο κατά το παρελθόν, κράτος μέλος «δεν μπορεί να προβάλει, αμυνόμενο, τον ισχυρισμό ότι εξακολουθεί να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την εκπλήρωση» των υποχρεώσεων που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο, καθόσον, για να είναι βάσιμη μια στηριζόμενη στο άρθρο 226 ΕΚ προσφυγή αρκεί «απλώς η αντικειμενική διαπίστωση της εκ μέρους κράτους μέλους παραλείψεως εκπληρώσεως μιας υποχρεώσεώς του, χωρίς να απαιτείται η απόδειξη οποιασδήποτε αδράνειας ή αντιθέσεως εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους» [6].

30. Κατά συνέπεια, φρονώ ότι η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να γίνει δεκτή, καθ' ό μέτρο αποσκοπεί στο να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, μη διασφαλίζοντας την τήρηση των μικροβιολογικών παραμέτρων που εκτίθενται στις στήλες 57 (ολικά κολοβακτηριοειδή) και 58 (κολοβακτηριοειδή κοπράνων) του παραρτήματος Ι της οδηγίας 80/778, όσον αφορά ορισμένα δημόσια δίκτυα υδροδοτήσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, και 19 της οδηγίας 80/778 και από τη Συνθήκη.

Ο ισχυρισμός περί παραβάσεως των μικροβιολογικών παραμέτρων η οποία διαπιστώθηκε στα Group Water Schemes

31. Περαιτέρω, η Επιτροπή, στηριζόμενη στα στοιχεία που περιέχονται στις εκθέσεις του EPA και στην ανταλλαγή αλληλογραφίας σχετικά με ένα συγκεκριμένο Group Water Scheme, ισχυρίζεται ότι πολυάριθμα Group Water Schemes δεν τηρούν ούτε τις παραμέτρους ανώτατης συγκεντρώσεως σε ολικά κολοβακτηριοειδή και σε κολοβακτηριοειδή κοπράνων. Κατά συνέπεια, η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, και 19 της οδηγίας και όσον αφορά τη μορφή αυτή υδροδοτήσεως. Εντούτοις, όπως ελέχθη, η Επιτροπή περιόρισε, κατά την παρούσα διαδικασία, τις αιτιάσεις της στα Group Water Schemes τα οποία διαθέτουν νερό «στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας» και σε εκείνα τα οποία παρέχουν άνω των 10 m^3 ύδατος κατά μέσο όρο ή εξυπηρετούν πάνω από 50 άτομα, εκτιμώντας ότι κατ' αυτόν τον τρόπο συμμορφώνεται προς τη ρήτρα de minimis που προβλέπει η οδηγία 98/83.

32. Η Επιτροπή προβάλλει, πρώτον, ότι τα εν λόγω ιδιωτικά δίκτυα υδροδοτήσεως εμπίπτουν πλήρως στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Είναι αληθές ότι, κατά την απόφαση Επιτροπή κατά Βελγίου [7], εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας το νερό που προέρχεται από ιδιωτικούς υδατοταμευτήρες, τούτο όμως μόνον όσον αφορά τα φρέατα και τους λοιπούς υδατοταμευτήρες για ιδιωτική χρήση, όπου το νερό αντλείται απευθείας προς χρήση, χωρίς να διοχετεύεται μέσω δικτύου. Απεναντίας, στην περίπτωση των Group Water Schemes, πρόκειται για οργανισμούς που έχουν

6 — Βλ. απόφαση της 8ης Ιουλίου 1999, C-215/98, Επιτροπή κατά Ελλάδος (Συλλογή 1999, σ. I-4913, σκέψη 15).

7 — Απόφαση της 5ης Ιουλίου 1990, C-42/89 (Συλλογή 1990, σ. I-2821).

συσταθεί με περίπλοκες νομικές πράξεις (στις περισσότερες περιπτώσεις, trusts ή εταιρίες διαθέτουσες νομική προσωπικότητα), οι οποίοι ως εκ τούτου διακρίνονται σαφώς από τους χρήστες και διαχειρίζονται τα δίκτυα υδροδοτήσεως βάσει οικονομικών και νομικών κριτηρίων που προσιδιάζουν σε εμπορική επιχείρηση. Πολυάριθμα Group Water Schemes δεν χρησιμοποιούν καν ιδιωτικούς υδατοταμευτήρες, αλλά εφοδιάζονται με νερό από τις δημόσιες εγκαταστάσεις, προκειμένου να το διαθέσουν εν συνεχεία στους καταναλωτές, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται επίσης δημόσιοι φορείς και άτομα τα οποία ασκούν εμπορική δραστηριότητα. Στην πραγματικότητα, καταλήγει η προσφεύγουσα, τα Group Water Schemes ιδρύονται και διοικούνται με έγκριση και υπό τον έλεγχο των δημοσίων αρχών, οι οποίες επιπροσθέτως χρηματοδοτούν τα εν λόγω Schemes, καθόσον μέσω αυτών μπορούν να συμπληρώνουν τα κενά που υφίστανται στο δημόσιο σύστημα υδροδοτήσεως.

33. Αντιθέτως, κατά την Ιρλανδία, η οδηγία δεν έχει εφαρμογή επί των Group Water Schemes. Συγκεκριμένα, από ορθή ανάγνωση της προαναφερθείσας αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της υποθέσεως Επιτροπή κατά Βελγίου προκύπτει ότι όλα τα προερχόμενα από ιδιωτικά δίκτυα ύδατα δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

34. Επιπλέον, όσον αφορά ειδικώς τη φύση των Group Water Schemes, η Ιρλανδία αμφισβητεί την εξομοίωσή τους με τις κοινές εμπορικές επιχειρήσεις υδροδοτήσεως, στο μέτρο που τα εν λόγω Schemes εξυπηρετούν αποκλειστικά τα μέλη τους και όχι το σύνολο των καταναλωτών, στο μέτρο που οι εταίροι ασκούν πραγματικό έλεγχο επί των trusts ή επί των νομικών προσώπων τα οποία διαχειρίζονται τα δίκτυα και στο μέτρο που η συνέλευση των μελών καθορίζει την ετήσια συνδρομή για τη διαχείριση και τη συντήρηση των δικτύων. Επιπλέον, η Ιρλανδία παρατηρεί ότι δεν μπορεί να λεχθεί ότι τα Group Water Schemes, οσάκις διαθέτουν νερό σε λιγότερα από 50 άτομα, δραστηριοποιούνται «στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας»· κατά συνέπεια, τα εν λόγω Group Water Schemes εμπίπτουν στην εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/83, η οποία έχει ήδη μεταφερθεί στο ιρλανδικό δίκαιο. Στην πραγματικότητα, η εκ μέρους των Group Water Schemes διάθεση νερού για εμπορικούς σκοπούς αποτελεί μεμονωμένη περίπτωση· ωστόσο, έστω και αν αποδειχθεί ότι συντρέχει μια τέτοια περίπτωση, άλλες διατάξεις του ιρλανδικού δικαίου — εν προκειμένω, εκείνες που επιβάλλουν στους διαχειριστές χώρων προσιτών στο κοινό να προβαίνουν, ενδεχομένως, σε απολύμανση του νερού, προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι το νερό είναι κατάλληλο για ανθρώπινη κατανάλωση — διασφαλίζουν εν πάση περιπτώσει την τήρηση των προδιαγραφών που επιβάλλει η οδηγία.

Εκτίμηση

35. Κατ' αρχάς, παρατηρώ ότι, και όσον αφορά την παρούσα αιτίαση, η Ιρλανδική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί την ακρίβεια των στοιχείων που επικαλέστηκε η Επιτροπή προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι τα ύδατα που χρησιμοποιούνται σε ορισμένα Group Water Schemes είναι μολυσμένα.

Αντιθέτως, η Ιρλανδική Κυβέρνηση θέτει συναφώς ένα διαφορετικό ζήτημα, το οποίο αφορά ακριβώς την εφαρμογή (ή, μάλλον, τη μη εφαρμογή) της οδηγίας 80/778 επί της υδροδοτήσεως στο πλαίσιο των Group Water Schemes. Επομένως, επί του σημείου αυτού πρέπει να επικεντρωθεί η προσοχή μας και να διερωτηθούμε, ειδικότερα, αν η ιδιάζουσα φύση και το περιορισμένο μέγεθος των εν λόγω δικτύων μπορούν πράγματι να έχουν επίπτωση επί του τεθέντος ζητήματος.

36. Συναφώς, υπενθυμίζω ότι η οδηγία 80/778, σε αντίθεση με τη μεταγενέστερη αυτής οδηγία 98/83, οριοθετεί το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της κατά τρόπο εξαιρετικά ασαφή. Εκ του λόγου αυτού ανέκυψαν αναπόφευκτα ερμηνευτικές δυσχέρειες, οι οποίες προκάλεσαν ακόμα και παρέμβαση του Δικαστηρίου με την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Βελγίου. Με την ευκαιρία αυτή, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι η εν λόγω οδηγία «δεν έχει εφαρμογή στο παραδιδόμενο προς πόση ούτε στο χρησιμοποιούμενο στα τρόφιμα από επιχειρήσεις τροφίμων νερό, ενώ το προερχόμενο από ιδιωτικούς υδατοταμευτήρες νερό δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της» [8].

37. Κατά συνέπεια, η οδηγία 98/83 καθόρισε εν συνεχεία, συμφώνως προς την ως άνω απόφαση, ένα ελάχιστο όριο, κάτω από το οποίο επιτρέπεται στα κράτη μέλη να μην απαιτούν την πλήρωση των προϋποθέσεων που επιβάλλει η οδηγία, όπως ήδη μνημονεύθηκε, «για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που λαμβάνεται από συγκεκριμένη πηγή με παροχή κάτω των 10 m^3 ημερησίως κατά μέσο όρο ή που εξυπηρετεί κάτω από 50 άτομα», υπό την προϋπόθεση ότι το νερό διατίθεται για ιδιωτική χρήση και όχι για εμπορικούς σκοπούς ή δραστηριότητες [9].

38. Επομένως, πρέπει να διευκρινιστεί αν, πάνω από το όριο αυτό, μπορεί να γίνει λόγος ή όχι, όσον αφορά το νερό που χρησιμοποιείται στα Group Water Schemes, για ιδιωτική χρήση. Όπως μνημονεύθηκε, η Ιρλανδία στηρίζει την καταφατική απάντησή της στο ζήτημα αυτό επί του γεγονότος ότι οι υδατοταμευτήρες αποτελούν ιδιωτική ιδιοκτησία, καθώς και επί της σωματειακής ή συνεταιριστικής διαρθρώσεως των Group Water Schemes. Συγκεκριμένα, κατά την Ιρλανδική Κυβέρνηση, από τα ως άνω στοιχεία προκύπτει ότι στην προκειμένη περίπτωση πρόκειται για ιδιωτική χρήση νερού εντός της εκάστοτε ενδιαφερόμενης μικρής ομάδας ατόμων και όχι για διάθεση νερού στην κατανάλωση, δεδομένου ότι ουδεμία πραγματική διάκριση υφίσταται μεταξύ των προμηθευτών και των χρηστών του νερού.

39. Ωστόσο, κατά τη γνώμη μου, η Επιτροπή ορθώς θεώρησε ότι η διάρθρωση της ιδιοκτησίας δεν ασκεί επιρροή, δεδομένου ότι αποδείχθηκε ότι εν προκειμένω πρόκειται για πραγματικά δίκτυα διανομής, ήτοι για δίκτυα τα οποία διαθέτουν, έστω σε περιορισμένο βαθμό, διανεμητική διάρθρωση η οποία καθιστά δυνατή τη διάθεση νερού προερχόμενου από μια ή περισσότερες πηγές σε πολλούς χρήστες. Επιπλέον, το ότι πρό-

8 — Απόφαση Επιτροπή κατά Βελγίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 17.

9 — Βλ. άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 98/83.

κειται περί αυτού, και όχι περί απλής ιδιωτικής χρήσεως υπό την έννοια της προπαρατεθείσας αποφάσεως του Δικαστηρίου, μπορεί να συναχθεί, όπως σημειώνει η Επιτροπή, από το γεγονός ότι ο προμηθευτής, δηλαδή το Scheme, είναι, κατ' ουσίαν, τρίτος σε σχέση με τους χρήστες της υπηρεσίας, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνεται εξάλλου λόγω του καθαρά συμβατικού χαρακτήρα της σχέσεως που συνδέει το Scheme με τους χρήστες όσον αφορά την προμήθεια ύδατος.

40. Εν πάση περιπτώσει, ακόμα και αν το Δικαστήριο κρίνει ότι τα Group Water Schemes, λόγω της φύσεως και του περιορισμένου μεγέθους τους, δεν εμπίπτουν κατ' αρχήν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, μια τέτοια απόφαση δεν θα μπορούσε, κατά τη γνώμη μου, να ισχύει για εκείνα τα Schemes τα οποία, πόρρω απέχοντας του να συνιστούν ένα αυτοτελές δίκτυο, αποτελούν στην πραγματικότητα απλή προέκταση του κοινού δημοσίου δικτύου, από το οποίο αντλούν το νερό που διαθέτουν στους οικείους χρήστες. Συγκεκριμένα, θεωρώ προφανές ότι τυχόν αποκλεισμός από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας ερειδόμενος επί του μεγέθους των δικτύων μπορεί να αφορά μόνον αυτοτελείς φυσικές και λειτουργικές μονάδες, οι οποίες συντίθενται από πηγές ή άλλα αποθέματα υδάτων με τα οποία συνδέεται η υποδομή της υδροδοτήσεως. Ωστόσο, στην περίπτωση κατά την οποία υφίσταται λειτουργικός δεσμός μεταξύ περισσότερων συνδεδεμένων ή αλληλοεξαρτώμενων δικτύων, η ως άνω μονάδα δεν αντιπροσωπεύεται από κάθε αλληλοσυνδεόμενο επιμέρους τμήμα, αλλά, ακριβώς, από το σύνολο των υπομονάδων: επομένως, στην περίπτωση της Ιρλανδίας, αντιπροσωπεύεται και από το δημόσιο δίκτυο και από το συνδεδεμένο με αυτό Group Water Scheme. Επιπλέον, δεν μπορεί να προβληθεί προς την αντίθετη κατεύθυνση το γεγονός ότι τις διάφορες υπομονάδες του ενιαίου αυτού δικτύου διαχειρίζονται, ενδεχομένως, διαφορετικά άτομα, καθόσον, σε διαφορετική περίπτωση, θα ήταν εύκολο να αποφευχθεί η εφαρμογή της οδηγίας απλώς και μόνον μέσω της αναθέσεως σε πολλά άτομα, τύποις ανεξάρτητα μεταξύ τους, της ευθύνης για τη διαχείριση των διαφόρων τμημάτων ενός ενιαίου δικτύου υδροδοτήσεως.

41. Εν κατακλείδι, φρονώ ότι η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να γίνει δεκτή, στο μέτρο που αφορά τις επανειλημμένες παραβάσεις των μικροβιολογικών παραμέτρων 57 και 58 σε ορισμένα Group Water Schemes (πλην εκείνων που παρέχουν κάτω από 10 m^3 νερού ημερησίως κατά μέσο όρο ή εξυπηρετούν κάτω από 50 άτομα, εκτός αν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας) τα οποία προσδιορίζονται στις επίσημες εκθέσεις σχετικά με το πόσιμο νερό και στην ανταλλαγή αλληλογραφίας σχετικά με την κατάσταση του νερού στην περιοχή του Ballycroy.

Η αιτίαση σχετικά με τον μη δεσμευτικό χαρακτήρα της εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο

42. Επιπλέον, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία,

με την κανονιστική ρύθμιση που θέσπισε το 1988, δεν σεβάστηκε, στο μέτρο που αφορά τα Group Water Schemes, τον δεσμευτικό χαρακτήρα του παραρτήματος I της οδηγίας και κατά συνέπεια παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, 18 και 19 της εν λόγω οδηγίας. Συγκεκριμένα, κατά την Επιτροπή, η ως άνω κανονιστική ρύθμιση δεν προβλέπει κατά τρόπο σαφή και ακριβή ότι η τήρηση των παραμέτρων της οδηγίας πρέπει να διασφαλίζεται από όλους τους ενδιαφερομένους ούτε επιβάλλει σε αυτούς τέτοια υποχρέωση. Ειδικότερα, το άρθρο 8 περιορίζεται να προβλέψει ότι οι υγειονομικές αρχές ενημερώνουν απλώς τους υπευθύνους για την παροχή ύδατος σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν και απευθύνουν διαταγές προς αυτούς για τη βελτίωση της ποιότητας του νερού. Επίσης, κατά την Επιτροπή, οι προβλεφθείσες με τις τροποποιήσεις της ιρλανδικής νομοθεσίας του 1999 κυρώσεις είναι ακατάλληλες· εν πάση περιπτώσει, προβλέφθηκαν μετά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας και ως εκ τούτου δεν έχουν σημασία στην παρούσα διαδικασία.

43. Η Ιρλανδία, αφού υπενθύμισε ότι τα Group Water Schemes δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, προβάλλει ότι, σε περίπτωση μη τηρήσεως των κοινοτικών παραμέτρων, οι υγειονομικές αρχές στις οποίες αναφέρεται ο Local Government (Sanitary Services) Act του 1962 δύνανται να αγοράζουν τα δίκτυα υδροδοτήσεως. Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι οι ως άνω αρχές αγοράζουν τις εγκαταστάσεις υδρεύσεως των ιδιωτικών δικτύων, εάν υποβληθεί σχετικό αίτημα εκ μέρους της πλειοψηφίας των συγκυρίων της εγκαταστάσεως και εάν οι εν λόγω εγκαταστάσεις βρίσκονται σε καλή κατάσταση λειτουργίας και συντηρήσεως. Στην πραγματικότητα, οι αρμόδιες υγειονομικές αρχές διαχειρίζονται απευθείας πολλά από τα εν λόγω ιδιωτικά δίκτυα.

44. Φρονώ ότι είναι προφανές ότι τα επιχειρήματα της Ιρλανδίας δεν επαρκούν προκειμένου να αρθούν οι ανησυχίες της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, το απλό ενδεχόμενο οι υγειονομικές αρχές να αναλάβουν τη διαχείριση των ιδιωτικών δικτύων, εφόσον η πλειοψηφία των χρηστών υποβάλει σχετικό αίτημα, δεν συνιστά πρόσφορη κύρωση προκειμένου να διασφαλιστεί η τήρηση της οδηγίας. Συναφώς, αρκεί η παρατήρηση ότι δεν εναπόκειται στις υγειονομικές αρχές να αποφασίσουν να παρέμβουν, αλλά στο αντιπροσωπευτικό όργανο του Group Water Scheme: επομένως, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται ο έλεγχος ζητεί την παρέμβαση του ασκούντος τον έλεγχο!

45. Τέλος, όσον αφορά τις τροποποιήσεις της ιρλανδικής νομοθεσίας, και ανεξαρτήτως της βαρύτητάς τους, φρονώ ότι δεν είναι αναγκαίο να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, μετά την εκπνοή της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, τέτοιες τροποποιήσεις ουδόλως

είναι ουσιώδεις για τη διαδικασία του άρθρου 226 ΕΚ [10].

46. Εν κατακλείδι, φρονώ ότι η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να γίνει δεκτή και όσον αφορά την παρούσα αιτίαση.

Επί της σκοπιμότητας της προσφυγής που άσκησε η Επιτροπή

47. Καταλήγοντας, θα ήθελα να διατυπώσω μια τελευταία παρατήρηση σχετικά με τις αντιρρήσεις που προβλήθηκαν, αυτή τη φορά εκ μέρους της Ιρλανδίας, ως προς τη σκοπιμότητα της παρούσας διαδικασίας λόγω παραβάσεως, και οι οποίες ερείδονται επί του γεγονότος ότι, σε τελευταία ανάλυση, τηρήθηκαν κατ' ουσίαν οι προδιαγραφές που καθορίζει η οδηγία, ότι η πρόθεση της Επιτροπής να επιτευχθεί συμμόρφωση κατά 100 % στερείται ρεαλισμού, ότι η διαδικασία κινήθηκε δέκα περίπου έτη μετά την κοινοποίηση της σχετικής εθνικής νομοθεσίας, και ότι, εν πάση περιπτώσει, όσον αφορά ειδικώς τα Group Water Schemes, η Ιρλανδική Κυβέρνηση προσπαθεί από μακρού χρόνου, με δική της πρωτοβουλία, να επιλύσει το πρόβλημα της κακής ποιότητας του νερού.

48. Χωρίς να υπεισέλθω στην ουσία των ως άνω αντιρρήσεων, στην εξέταση των οποίων προέβη εξάλλου διά μακρών και τις οποίες αμφισβητεί η Επιτροπή, περιορίζομαι να υπενθυμίσω την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου ότι «η Επιτροπή, στο πλαίσιο του άρθρου 169 της Συνθήκης, διαθέτει διακριτική ευχέρεια για την άσκηση προσφυγής λόγω παραβάσεως και δεν εναπόκειται στο Δικαστήριο να εκτιμήσει τη σκοπιμότητα ασκήσεώς της» [11].

Επί των δικαστικών εξόδων

49. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα και η δεύτερη ηττήθηκε, η Ιρλανδία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

10 — Βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 11ης Αυγούστου 1995, C-433/93, Επιτροπή κατά Γερμανίας (Συλλογή 1995, σ. I-2303, σκέψη 15), και της 14ης Ιουνίου 2001, C-207/00, Επιτροπή κατά Ιταλίας (Συλλογή 2001, σ. I-4571, σκέψη 30).

11 — Βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 10ης Μαΐου 2001, C-152/98, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών (Συλλογή 2001, σ. I-3463, σκέψη 20)· της 21ης Ιανουαρίου 1999, C-207/97, Επιτροπή κατά Βελγίου (Συλλογή 1999, σ. I-275, σκέψη 24), και της 11ης Αυγούστου 1995, C-431/92, Επιτροπή κατά Γερμανίας (Συλλογή 1995, σ. I-2189, σκέψη 22).

Προτάσεις

50. Επομένως, υπό το πρίσμα των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί:

«1) Η Ιρλανδία, μη διασφαλίζοντας την τήρηση των μικροβιολογικών παραμέτρων που εκτίθενται στις στήλες 57 (ολικά κολοβακτηριοειδή) και 58 (κολοβακτηριοειδή κοπράνων) του παραρτήματος Ι της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί της ποιότητας του πόσιμου νερού, όσον αφορά ορισμένα δημόσια δίκτυα υδροδοτήσεως και ορισμένα Group Water Schemes (πλην εκείνων που παρέχουν κάτω από 10 m^3 ύδατος ημερησίως κατά μέσο όρο ή εξυπηρετούν κάτω από 50 άτομα, εκτός αν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας) τα οποία προσδιορίζονται στις επίσημες εκθέσεις σχετικά με το πόσιμο νερό και στην αλληλογραφία που αφορά την κατάσταση του νερού στην περιοχή του Ballycroy, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, και 19 της οδηγίας 80/778 και από τη Συνθήκη.

2) Η Ιρλανδία, μη λαμβάνοντας υπόψη, κατά τη μεταφορά της οδηγίας 80/778 στο εσωτερικό δίκαιο, τον δεσμευτικό χαρακτήρα του παραρτήματος Ι όσον αφορά τα Group Water Schemes, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, και 19 της οδηγίας 80/778 και από τη Συνθήκη.

3) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα».